

[Gudme.]

os, at lovforslaget på dette punkt er, som det oprindeligt blev fremsat.

Kritikken ved første behandling fra vor side gik på, at man fandt det rimeligt at koncentrere ved Københavns byret disse sager, som vel er særlige, men ikke mere særlige end så mange andre sager, al den stund landets dommere fra tid til anden kommer ud for at skulle fortolke de mest besynderlige retsregler, kan vi vel efterhånden godt sige, når vi ser på, hvad der står herovre på hylderne. Disse besynderligheder har dommerne de samme store eller små forudsætninger for, hvad enten man er inden for det ene eller det andet særømråde.

I hvert fald ville det i det omfang, parterne skulle rejse til København for at få disse sager behandlet, være en hæmsko, at man udelukkende skulle have Københavns byret til at behandle sagerne.

Derfor er vi tilfredse med det forlig, som er blevet indgået under udvalgsbehandlingen, og som består i, at disse sager bliver ved de retter, hvor de efter retsplejelovens almindelige regler hører hjemme, det vil altså sige i den retskreds, hvor den pågældende afskedigelsessag hører hjemme af den gode grund, at virksomheden er beliggende dér. Derfor kan jeg anbefale, at man stemmer for justitsministerens ændringsforslag på de nævnte punkter, sådan som flertallet i udvalget har fundet sammen om det.

Der er lige en ting, jeg vil tilføje. Jeg forstår af nogle bemærkninger under behandlingen af det forrige forslag og af et bilag, der er fremkommet fra arbejdsministeriet, at mens vi oprindeligt havde fået forståelsen af, at det haste-de meget stærkt med at få gennemført dette forslag, således at ikrafttrædelsesdatoen kunne blive den 1. februar, så viger man nu fra arbejdsministeriets side tilbage herfra og siger, at det er bedre at vente til den 1. april. Som følge heraf kan der altså forventes et ændringsforslag fra arbejdsmarkedsudvalget med ikrafttrædelsesdato den 1. april. Jeg forstår også, at dette er en nyhed for justitsministeren såvel som for os andre. Det må vel være naturligt, at dette forslag træder i kraft samtidig med det forslag, vi lige har behandlet. Derfor gætter jeg på, at der fra ministerens side inden tredjebehandling på fredag vil komme et ændringsforslag gående ud på, at dette forslag også træder i kraft den 1. april, og det må jo så, når man beslutter det ene med det ene, være rimeligt også her med det andet.

Jeg vil godt lige bede ministeren bekræfte, at vi kan regne med at få et sådant ændringsforslag. Hvis ingen direkte tager anledning til at begære udvalgs møde herom, så går jeg ud fra, at der foreligger en stiltiende accept, således at vi på fredag kan vedtage lovforslaget i endelig skikkelse med ikrafttrædelsesdato den 1. april 1977.

Ebba Strange (SF):

For socialistisk folkeparti har det i drøftelserne af dette lovforslag været helt afgørende, at vi kunne bevare de sagkyndige lægdommere ved de retter, der skulle behandle disse særlige sager, og det er lykkedes gennem de forhandlinger, der har været i retsudvalget, at bevare disse.

Vi var fra første færd ikke særlig tiltalt af tanken om én særret til at behandle sagerne på grund af de vanskeligheder, det ville medføre for folk, der skulle rejse fra Jylland til København. Vi deltog derfor i drøftelserne om eventuelt at lave 2 særretter, én i København og én i Jylland, men da det ikke kunne skabe flertal, har vi tilsluttet os det forslag, der nu ligger fra justitsministeren, om at lade sagerne behandle ved de almindelige retter, fordi vi i hvert fald har fået bevaret lægdommerne, som som sagt for os var det væsentligste.

Ninn-Hansen (KF):

Vi kan da kun glæde os over de fremskridt, der er sket i opfattelsen, fra vi afgav betænkning i den forrige sag den 17. december, og til der blev afgivet betænkning i denne sag den 14. januar. Det tyder dog på, at argumenter undertiden har en betydning.

Det forslag, som fremskridtspartiet og det konservative folkeparti stillede i december om, at man skulle holde sig til de almindelige bestemmelser i retsplejeloven, blev dengang afvist, men nu når vi frem til noget, som dog viser, at man ønsker at opretholde den ordening, vi har efter retsplejeloven, hvorefter der jo også eksisterer retter uden for Valby Bakke, og ikke blot inden for denne.

Der er ønske om, at der skal kunne medvirke lægdommere. Det har vi ikke noget imod at der sker i disse specielle sager, det sker jo også i sø- og handelsretten og andre steder. Derimod kan vi ikke forstå ideen i, at det også skal være særligt udpegede sagkyndige, der skal kunne medvirke i straffesager. Der er mange indviklede sager her i landet, også indvik-